

ADVIES VAN DE BEZWAARSCHRIFTENADVIESCOMMISSIE

Aan:	Belastingdienst/Uitvoeringsorganisatie Herstel Toeslagen
Betreft:	het bezwaarschrift van [REDACTED]
Primair besluit:	13 april 2021, UHT-DC-I A
Ontvangst bezwaarschrift:	26 april 2021
Hoorzitting:	N.v.t.
Overgedragen aan dienst:	15 december 2021

Onderwerp van advies

Het door [REDACTED] (hierna: belanghebbende) ingediende bezwaarschrift, gedateerd 22 april 2021, is gericht tegen de door Belastingdienst/Uitvoeringsorganisatie Herstel Toeslagen (hierna: de UHT) genomen beschikking definitieve afwijzing compensatie kinderopvangtoeslag van 13 april 2021.

Procesverloop*Verzoek herbeoordeling*

Belanghebbende heeft op 2 december 2019 de UHT verzocht om een herbeoordeling van de kinderopvangtoeslag over de jaren 2011, 2012 en 2013. Belanghebbende heeft dit verzoek later beperkt tot de jaren 2013 en 2014, omdat zij in 2011 geen kinderopvangtoeslag heeft aangevraagd en over het jaar 2012 geen terugvordering heeft plaatsgevonden. De UHT heeft zich in de bestreden beslissing ook beperkt tot de toeslagjaren 2013 en 2014.

Voorlopig oordeel

Na ontvangst van de melding van de belanghebbende heeft de UHT de kinderopvangtoeslag over de jaren 2013 en 2014 beoordeeld op grond van artikel 49b van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (hierna: Awir) en het Besluit Compensatieregeling CAF 11 en vergelijkbare (CAF) zaken (hierna: de Compensatieregeling). De UHT heeft in een voorlopig oordeel van 13 oktober 2020 gesteld dat er geen recht is op compensatie, omdat er geen sprake is van institutioneel vooringenomen handelen, hardheid van het stelsel of een onterechte opzet/grove schuld kwalificatie.

Commissie van Wijzen

Voor de herbeoordeling van het dossier heeft de UHT advies gevraagd aan de Commissie van Wijzen (hierna: de CvW). De CvW heeft op 1 maart 2021 geconcludeerd dat bij het terugvorderen van een deel van de kinderopvangtoeslag over de jaren 2013 en 2014 geen sprake was van institutioneel vooringenomen handelen, een te strikte toepassing van het wettelijke systeem, dan wel van een onterechte kwalificatie van

opzet of grove schuld. De belanghebbende komt derhalve niet in aanmerking voor compensatie op grond van artikel 49b van de Awir. De hardheidsregeling van artikel 49 Awir is evenmin van toepassing, aldus de CvW.

Bestreden besluit

Bij besluit van 13 april 2021 heeft de UHT belanghebbende medegedeeld dat na herbeoordeling niet is gebleken dat er fouten zijn gemaakt bij de beoordeling van de kinderopvangtoeslag. Hierdoor komt zij niet (alsnog) in aanmerking voor compensatie.

Gemachtigde

Bij brief van 17 september 2021 heeft [REDACTED] zich in de onderhavige zaak als gemachtigde van belanghebbende gesteld.

LIC-overzichten

De UHT heeft op 16 november 2021 de Landelijk Incasso Centrum-overzichten in deze zaak ingebracht bij de Commissie.

Hoorzitting

De Bezwaarschriftenadviescommissie (hierna: de Commissie) had belanghebbende uitgenodigd voor een hoorzitting op 21 november 2021. Op 20 november 2021 heeft de gemachtigde per e-mail laten weten dat belanghebbende afziet van de hoorzitting. Het bezwaarschrift kan wat haar betreft worden afgedaan op basis van de stukken. De UHT heeft hier mee ingestemd.

Gronden van bezwaar

De gronden van bezwaar luiden – samengevat – als volgt.

Belanghebbende kan zich niet verenigen met de beslissing van de UHT. Ten onrechte is geen rekening gehouden met haar omstandigheden. Met name wijst zij erop dat haar toenmalige vriend, inmiddels haar echtgenoot, noodgedwongen bij haar is ingetrokken, maar uit angst voor haar ex-partner daar feitelijk niet kon verblijven. Belanghebbende voegt toe dat haar toenmalige vriend haar in de jaren 2013 en 2014 niet financieel heeft bijgestaan.

Belanghebbende verklaart verder nog dat haar toenmalige vriend in augustus 2012 bij haar is ingetrokken, omdat hij van de gemeente Rijssen-Holtten zijn woning moest verlaten. Belanghebbende stelt dat in deze periode haar ex-partner bijzonder agressief jegens haar en haar gezin was. Dit was ook de reden dat haar vriend (huidige echtgenoot) bij haar is ingetrokken. De ex-partner van de belanghebbende heeft toen haar vriend mishandeld en is hiervoor strafrechtelijk veroordeeld.

Belanghebbende is van mening dat zij kan worden aangemerkt als slachtoffer van de kinderopvangtoeslagaffaire, onder meer omdat zij tijdens een drie uren durend verhoor onder exceptioneel emotionele druk door gemeenteambtenaren is gedwongen tot het doen van uitspraken.

Belanghebbende stelt zich op het standpunt dat de overheid heeft gehandeld in strijd met haar zorgplicht, door bij het terugvorderen van de kinderopvangtoeslag geheel geen rekening te houden met de hiervoor geschetste omstandigheden. De door

belanghebbende geleden schade is volgens haar onevenwichtig groot. De toelagenaffaire heeft het leven van belanghebbende en haar gezin ook zeer beïnvloed. Naast emotionele schade is er ook sprake van financiële schade.

Dossier

Belanghebbende heeft verzocht om verstrekking van het dossier.

Verweer

Compensatieregeling

De UHT is van oordeel dat belanghebbende geen onderdeel heeft uitgemaakt van het CAF-11 onderzoek, dan wel van een vergelijkbaar (CAF)-onderzoek. De UHT stelt dat aan de hand van de vraag of bij de vaststelling van de aanspraak op kinderopvangtoeslag in enig jaar sprake is geweest van institutioneel vooringenomen handelen, kan worden vastgesteld of belanghebbende in aanmerking komt voor compensatie op grond van de Compensatieregeling. Op grond van de kenmerken opgesomd in onderdeel 2.2. van de Compensatieregeling, heeft de UHT – in overeenstemming met het advies dat eerder door de CvW is gegeven – vastgesteld dat er in het onderhavige dossier geen sprake is van institutioneel vooringenomen handelen.

Belanghebbende komt volgens de UHT evenmin in aanmerking voor de compensatie op grond van artikel 49 Awir, de zogeheten hardheidsregeling. De reden voor het terugvorderen indertijd was niet gelegen in het niet tijdig terugbetalen van een deel van de kosten voor kinderopvang, maar in de omstandigheid dat de partner van belanghebbende is aangemerkt als toelagenpartner. Er zijn daarnaast geen bijzondere omstandigheden die van invloed zijn geweest op de terugvordering. Ook is er geen sprake van een terugvorderingsbedrag van ten minste €1.500 per berekeningsjaar, zoals vereist in de hardheidsregeling van artikel 49, vijfde lid, van de Awir.

Ten slotte is er volgens de UHT geen sprake van opzet of grove schuld, zodat belanghebbende ook voor compensatie op grond van artikel 49c Awir niet voor compensatie in aanmerking komt. De UHT heeft daarnaast per berekeningsjaar toegelicht waarom een deel van het voorschot aan kinderopvangtoeslag is teruggevorderd.

Kinderopvangtoeslag 2013

De UHT stelt dat de verlaging van de kinderopvangtoeslag over 2013 zijn grondslag vindt in het uiteindelijk vastgestelde gezamenlijke toetsingsinkomen. Uit de definitieve beschikking van 16 oktober 2015 blijkt immers dat voor de vaststelling van de kinderopvangtoeslag over het jaar 2013 rekening is gehouden met het inkomen van de partner (huidige echtgenoot) van belanghebbende.

Op grond van artikel 3 lid 2 sub e van de Awir wordt als toelagenpartner aangemerkt degene die als ingezetene op hetzelfde woonadres is ingeschreven in de Basisregistratie personen (hierna: de Brp) als de belanghebbende, waarbij er ook een minderjarig kind van één van hen op datzelfde adres staat ingeschreven. Artikel 7 lid 1 van de Awir bepaalt vervolgens dat ter bepaling van de hoogte van de toe te kennen kinderopvangtoeslag, rekening wordt gehouden met de hoogte van het inkomen van de toelagenpartner. Het derde lid van artikel 3 Awir bepaalt dat zo lang de partner van de

belanghebbende op hetzelfde adres ingeschreven staat, hij voor het resterende berekeningsjaar wordt aangemerkt als toeslagpartner.

Volgens de Brp staan de belanghebbende en haar partner per 1 februari 2013 ingeschreven op hetzelfde woonadres, waardoor de partner op grond van het voornoemde als toeslagpartner kan worden aangemerkt. Omdat hij voor het gehele jaar stond ingeschreven op het betreffende adres, is hij voor het jaar 2013 aangemerkt als toeslagpartner, ook indien hij tijdelijk ergens anders verbleef. Om die reden is voor het vaststellen van de hoogte van de toe te kennen kinderopvangtoeslag rekening gehouden met het inkomen van de partner van de belanghebbende. De UHT stelt zich op het standpunt dat in de definitieve beschikking van 16 oktober 2015 de hoogte van de kinderopvangtoeslag is gecorrigeerd op basis van het geregistreerde toetsingsinkomen, dat hoger bleek te zijn dan in eerste instantie is vastgesteld.

Kinderopvangtoeslag 2014

De UHT stelt dat de verlaging van de kinderopvangtoeslag over 2014 eveneens grondslag vindt in het vastgestelde gezamenlijke toetsingsinkomen. Uit de toelichting bij de beschikking van 16 oktober 2015 volgt dat voor de vaststelling van de hoogte van de kinderopvangtoeslag rekening is gehouden met het toetsingsinkomen van de vriend van de belanghebbende, inmiddels haar echtgenoot. Hij stond immers ook in 2014 volgens de Brp ingeschreven op hetzelfde adres als de belanghebbende. Bij de vaststelling van de kinderopvangtoeslag is eerst uitgegaan van een toetsingsinkomen van € 0 voor haar partner. Dit is in de definitieve beschikking van 16 oktober 2015 bijgesteld naar €64.282, waardoor belanghebbende een deel van de ontvangen kinderopvangtoeslag moest terugbetalen.

Verhoor door ambtenaren/zorgplicht overheid

De UHT is speciaal opgericht om op zorgvuldige wijze ouders te begeleiden naar het herstel van eventuele fouten bij Toeslagen. De UHT heeft geen bevoegdheid om te oordelen over beslissingen van andere overheidsorganisaties, waaronder in dit geval de gemeente. De UHT verwerpt de stelling dat er geen verschil is tussen de Rijksoverheid en lagere overheden.

Dossier

Het dossier is inmiddels afgeleverd bij de belanghebbende.

Conclusie UHT

Op basis van het vorenstaande komt de UHT tot de conclusie dat het bezwaar van belanghebbende ongegrond is en geen aanleiding geeft tot aanpassing van het bestreden besluit van 13 april 2021.

Toepasselijke wet- en regelgeving

- Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb);
- Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (hierna: Awir);
- Besluit Compensatieregeling CAF 11 en vergelijkbare (CAF-)zaken (hierna: Compensatieregeling), gedateerd:
 - o 6 december 2019, Staatscourant 9 december 2019, 66172;
 - o 20 mei 2020, Staatscourant 26 mei 2020, 28700;

- 28 augustus 2020, Staatscourant 7 september 2020, 45904;
- Besluit forfaitair bedrag en verruiming compensatieregeling (Catshuisregeling Kinderopvangtoeslag), Staatscourant 19 maart 2021, 14691 (hierna: Catshuisregeling);
- Besluit uitbreiding Catshuisregeling Kinderopvangtoeslag, Staatscourant 1 juni 2021, nr. 28304 (hierna: tweede Catshuisregeling);
- Wet Basisregistratie personen.

Ontvankelijkheid

Niet in het geschil is dat het bezwaarschrift tijdig is ingediend en ontvangen en dat het ook overigens voldoet aan de daaraan te stellen eisen.

Overwegingen ten aanzien van de bezwaren en het bestreden besluit

Compensatieregeling

De Commissie overweegt dat op goede gronden door de UHT is geoordeeld dat belanghebbende niet voor compensatie op grond van de Compensatieregeling in aanmerking komt. De UHT heeft zijn beslissing gebaseerd op het oordeel van de CvW, dat voor de toeslagjaren 2013 en 2014 geen sprake is geweest van institutioneel vooringenomen handelen. Ook de Commissie kan zich vinden in het oordeel van de CvW.

De Commissie constateert dat de Belastingdienst de toenmalige vriend van de belanghebbende, over de jaren 2013 en 2014 heeft aangemerkt als toeslagpartner.

De Commissie maakt uit het dossier op dat de toenmalige vriend van de belanghebbende, inmiddels haar echtgenoot, zich per 1 februari 2013 heeft ingeschreven op het adres waar de belanghebbende met haar kinderen woonachtig was. De Belastingdienst heeft de vriend van de belanghebbende om die reden aangemerkt als toeslagpartner. Deze omstandigheid maakt dat de Belastingdienst voor het vaststellen van de hoogte van de toe te kennen kinderopvangtoeslag rekening kon houden met zowel het inkomen van de belanghebbende, als het inkomen van haar toeslagpartner en om die reden een gedeelte van de kinderopvangtoeslag terecht heeft kunnen terugvorderen.

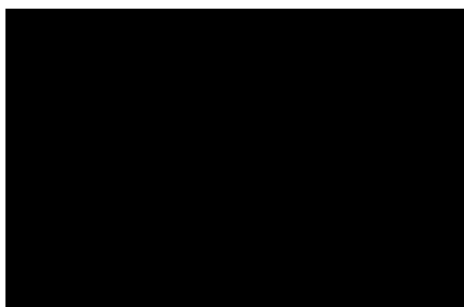
Wat betreft het bezwaar van belanghebbende dat zij in een drie uur durend verhoor door ambtenaren onder exceptioneel emotionele druk tot uitspraken is gedwongen en het bezwaar dat de overheid haar zorgplicht tegenover belanghebbende niet na is gekomen, volgt de Commissie bij gebrek aan een nadere onderbouwing van deze bezwaren, het gemotiveerde verweer van de UHT.

De Commissie heeft met instemming kennisgenomen van de schriftelijke reactie van de UHT dat het persoonlijk dossier van belanghebbende bij haar is afgeleverd.

Samenvatting en advies

Gelet op het vorenstaande adviseert de Commissie de UHT het bezwaarschrift ongegrond te verklaren en de primaire beslissing van 13 april 2021 in stand te laten.

De secretaris,

De voorzitter,

